

الطهارة والصلاه - نيبالي

पवित्रा र नमाज

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
هاتف: ٠١٦ ٤٢٣٤٤٦٦ . فاكس: ٠١٦ ٤٢٣٤٤٧٧

190

الطهارة والصلة
أعده وترجمه للغة النيبالية
شعبة توعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الأولى هـ ١٤٣٣

(ح) شعبة توعية الجاليات بالزلفي ، هـ ١٤٣٣

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية اثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي
الطهارة والصلة / شعبة توعية الجاليات بالزلفي
هـ ١٤٣٣

٣٢ ص : ١٧ × ١٢ سم

ردمك : ١ - ٣١ - ٨٠١٣ - ٦٠٣ - ٩٧٨

(النص باللغة النيبالية)

١- الصلاة ٢- الطهارة (فقه اسلامي) ١- العنوان

١٤٣٣ / ٨٥٢٦

ديوي ٢٥٢,٢

رقم الإيداع : ١٤٣٣ / ٨٥٢٦

ردمك : ١ - ٣١ - ٨٠١٣ - ٦٠٣ - ٩٧٨

الصف والإخراج : شعبة توعية الجاليات بالزلفي

أحكام الطهارة पवित्रताको विषय

पवित्रता र अपवित्रता ।

अपवित्रता - भनेको त्यो कुरा हो जस्बाट बाँचनु र लागेको ठाउँलाई धोनु एउटा मुस्लिमको लागि अनिवार्य हुन्छ, तसर्थ यदि लुगा र शरीरमा कुनै अपवित्रता लागेको छ र त्यो स्पष्ट देखिने कुरा छ, भने अन्त सम्म त्यस्लाई धोनु अनिवार्य छ, जस्तो कि मासिक धर्मको रगत, तर यदि धोए पाइँदै पनि त्यस्को चिन्ह बाँकि छ, र त्यस्लाई मेटनु गाहो छ, भने केही फरक पदैन, र यदि अपवित्रता देखिने कुरा छैन भने त्यस्लाई मात्र एक चोटि धोएर नै पुणिहालछ । र अपवित्रता यदि धरतिमा छ, भने त्यस्लाई पवित्र गर्नको लागि त्यस माथि पानी हालनु पर्छ, र यदि अपवित्रता सुकिहाल्यो भने त्यस्तो अवस्थामा धरति आफै पवित्र हुन्छ, यदि अपवित्रता तरल पदार्थ छ भने, तर यदि तरल पदार्थ छैन भने त्यस्लाई हटाउनु जरुरि हुन्छ ।

पवित्रता प्राप्त गर्नको लागि, र अपवित्रताबाट मुक्त हुनको लागि पानीको प्रयोग हुन्छ, जस्तो कि बर्षाको पानी, र समुद्रको पानी, इत्यादि, त्यस्तै प्रयोग भइसकेको पानीलाई पुनः प्रयोग गर्नु पनि जायज छ, र यस्तो पानीलाई प्रयोग गर्नु पनि जायज छ, जस्मा कुनै पवित्र वस्तुको मिश्रण भएको छ, तर पानि चाहिं आफनो असली अवस्थामा बाँकि नै छ र पानीको नामबाट खारिज पनि भएको छैन, तर यदि कुनै पवित्र वस्तुको मिश्रण भएर त्यस्को नाममा परिवर्तन भइसकेको छ, भने त्यस्तो पानीले पवित्रता प्राप्त हुदैन, र त्यस्तै यदि अपवित्रताको मिश्रण भएर पानीको स्वाद, गंध, र रङ्गमा परिवर्तन भएको छ, भने त्यस्तो पानीलाई

पनि प्रयोगमा ल्याउनु जायज छैन, तर यदि त्यस्मा कुनै प्रकारको परिवर्तन भएको छैन भने त्यस्लाई पवित्रताको लागि प्रयोग गर्नु जायज छ। त्यस्तै खाएर बाँकी रहेको पानीलाई प्रयोग गर्नु पनि जायज छ, तर यदि कुकुर अथवा बांगुरले खाइएको छ, भने त्यस्लाई प्रयोग गर्नु जायज छैन, किन भने त्यो अपवित्र जनावरहरु हुन्।

अपवित्रताको प्रकार।

अपवित्रता चाहिं धेरै प्रकारका छन्, त्यस मध्ये :

क - दिसा पेशाब।

ख - वदी, अर्थात पेशाब पछि निस्कने सेतो रङ्गको गाढा तरल पदार्थ।

ग - मजी, अर्थात कामवासनाको समयमा निस्केको सेतो रङ्गको गाढा तरल पदार्थ।

मनी (वीर्य). चाहिं पवित्र छ, तर यदि भिजेको छ, भने त्यस्लाई धोनु उचित छ, र सुखेको छ, भने त्यस्लाई दलनु पर्छ।

घ - जुन् जनावरहरुको मासु खानु जायज छैन त्यस्को गोबर र पेशाब, तर जुन् जनावरहरुको मासु खानु जायज छ, भने त्यस्को पेशाब र गोबर अपवित्र छैन।

उपरोक्त सबै अपवित्रताहरुलाई धोनु र शरिर र लुगाबाट हटाउनु जरुरि छ।

ड - मासिक धर्म र प्रसौतको रगत।

र मजी यदि लुगामा लागेको छ, भने त्यस्लाई पानीको फोहारा दिएर नै हुन्छ।

अपवित्रताको आटेशणू।

१ - यदि कसैलाई कुनै यस्तो फोहर चिज लागेको छ, जस्को बारेमा उस्लाई थाहा छैन कि त्यो अपवित्र हो कि होइन भन्ने

त्यस्को विषयमा सोध्नु जरुरि छैन, र त्यस्लाई धोनु पनि जरुरि छैन, किन भने असलमा सबै कुराहरु पवित्र छन् ।

२ - यदि कुनै व्यक्तिले नमाज पढिसके पछि आफनो शरिरमा अथवा लुगामा अपवित्रता देख्छ जस्को बारेमा अधिदेखि जानकारी थिएन अथवा विसेको थियो भने त्यस्को नमाज सही हुन्छ ।

३ - जस्को लुगामा अपवित्रताको ठाउँ स्पष्ट हुइन भने त्यस्लाई खोजने प्रयास गर्नु पर्छ, र अनुमान अनुसार अपवित्रताको ठाउँलाई सफा गर्नु पर्छ, किनकि अपवित्रता चाहिं महसुस हुने करा हो, जस्को स्वयम आफनो एउटा रङ्ग, स्वाद, र गंध हुन्छ । दिसा पेशाब ।

दिसा पेशाब गर्ने तरिका यस अनुसार छ :

१ - शौचालयमा जाँदा पहिला आफनो देब्रे खुट्टा भित्र राख्ने, र प्रवेश गर्ने भन्दा पहिला यो भन्ने (بسم الله، اللهم إني أعوذ بك من الخبر والخبايئ) अल्लाहको नामबाट, हे अल्लाह! म खण्पिस (दुष्ट पापी) पुरुष जिन्न, र खण्पिस महिला जिन्नहरुबाट तिम्रो शरण चाहन्छु । र बाहिर आउँदा आफनो दायाँ खुट्टा बाहिर राख्ने र यो भन्ने (غفرانك) हे अल्लाह! म तिम्रो क्षमा चाहन्छु ।

२ - शौचालयमा जाँदा साथमा कुनै यस्तो चिज न राख्ने जस्मा अल्लाहको नाम छ, तर यदि हराउने खतरा छ भने केहि फरक पर्दैन ।

३ - मरुभुमिमा दिसा गर्ने समय कावा तिर नत मुख गर्ने नत पिठ, तर कोठा भित्र यस्तो जायज छ ।

४ - गुप्त लिङ्गको पर्दा गर्ने र त्यस्मा कुनै प्रकारको धिला सुसति नगर्ने, पुरुषको पर्दाको ठाउँ चाहिं नाइटो देखि घुँडा सम्म हुन्छ,

र महिलाको पुरा शरिर नै पर्दा हुन्छ, मात्र नमाजमा अनुहारको पर्दा छैन, तर यदि नमाजमा पनि अपरिचित व्यक्तिहरुको सामुना छ, भने यस्तो अवस्थामा अनुहारको पर्दा गर्नु पर्छ ।

५ - शरिरमा र लुगामा दिसा पेशाब न लाग्नदिनो।

६ - दिसा पेशाब गरिसके पछि पानीले सफा गर्ने, अथवा कागतको रुमाल (tissue), अथवा ढुंगाको प्रयोग गर्ने, र बायाँ हातले सफा गर्ने ।

वोजु ।

बिना वोजुको नमाज स्वीकार हुने छैन, अबुहोरैरह ~~अल्लाह~~ को हदिस

छ कि रसुल ~~अल्लाह~~ भन्नु भयो «तिमीहरु मध्ये जस्को वोजु भँग भएकोछ, भने जब सम्म त्यो वोजु गर्नु हुँदैन तब सम्म अल्लाहले त्यस्को नमाज स्वीकार गर्ने छैन» (मुत्तफकुनअलैह -

६९५४, २२५)

त्यस्तै धारावाहिक रूपमा एक पछि एक सबै अङ्गको पालो ध्यानमा राख्ने एक साथ एउटै समयमा वोजु गर्नु जरूरि छ ।

वोजुमा धेरै विशेष्या र प्रधान्ताहरु छन् जस्लाई महसुस गर्नु पर्छ, त्यस मध्ये हजरत उसमान ~~अल्लाह~~ को हदिस छ कि रसुल ~~अल्लाह~~ भन्नु भयो

«जुन सुकै व्यक्तिले राम्रो तरिकाले वोजु गर्नु हुन्छ भने शरिरबाट त्यस्को पाप निस्कन थाल्छ, यहाँ सम्म कि नाडको तलबाट पनि निस्कन्छ» (मुस्लिम - २४५) र वहाँकै अर्को हदिसमा छ कि रसुल ~~अल्लाह~~ भन्नु भयो «जस्ते अल्लाहको आज्ञा अनुसार आफ्नो वोजु पुरा गर्नु हुन्छ भने अनिवार्य नमाजहरुले यस्तो हरेक पापलाई मेटाउँछ जुन् त्यस अवधीमा गरेको हुन्छ» (मुस्लिम - २३१)

वोजुको कैफियत ।

१ - (नियत) मन्मा वोजुको इच्छा व्यक्त गर्ने, तर मुखले नभन्ने, किनकि मन्मा ठानेको कुरालाई नै इच्छा भनिन्छ, र त्यस पछि (بسم الله) भन्ने ।

२ - फेरि दुवै हल्केलीलाई तिन चोटि धोने ।

३ - फेरि तिन तिन चोटि कुल्ला गर्ने र नाकमा पानि हालने ।

४ - फेरि तिन चोटि अनुहार धोने, चौराईमा एक कान देखि अर्का कान सम्म, र लम्बाइमा टाउकोमा कपाल उगने ठाउँ देखि दाढीको तल सम्म ।

५ - फेरि दुवै हातलाई तिन चोटि धोने, औलाको शुरु देखि कुहिनो सम्म, पहिला दायाँलाई धोने फेरि बायाँलाई ।

६ - फेरि एक चोटि टाउको माथि हात फेरने, यस प्रकार कि आफ्नो दुवै हातलाई भिजाउने र शुरु देखि अन्त सम्म टाउकोमा फेरने र फेरि शुरु सम्म फर्काउने ।

७ - फेरि एक चोटि दुवै कानमा हात फेरने, चोर औलालाई कान भित्र हालने र बुढी औंठालाई कान माथि फेरने ।

८ - फेरि दुवै खुट्टालाई तिन चोटि धोने, औलाको शुरु देखि छेपारि सम्म, दायाँ खुट्टाले शुरु गर्ने र फेरि बायाँ खुट्टालाई धुने ।

९ - फेरि यो प्रार्थणा गर्ने ﴿اَللّٰهُ وَاصْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا لَا يٰ اَللّٰهُ وَاصْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدٌ﴾

म गवाही दिन्छु कि अल्लह बाहेक कोही पुज्य छैन, र मोहम्मद^{صلی اللہ علیہ وسلم} अल्लहको सेवक र रसुल हुन् । उमर बिन खत्ताब^{رض} को हदिस छ कि रसुल^{صلی اللہ علیہ وسلم} भन्नु भयो «तिमीहरु मध्ये जुन् सुकै व्यक्तिले पनि वोजु गर्नुहुन्छ र वोजु पुरा गर्नुहुन्छ फेरि यो भन्नु हुन्छ

اَشْهَدُ اَنْ لَا يٰ اَللّٰهُ وَاصْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدٌ

م ورسوں م گواہی دیندھو کی اکلہ بآہک کوہی پujی پئن، ر
مohammad دلخیل اکلہ کو سے وک ر رسلوں ہو، بنے تیسکو لاجی
سوارگکو آٹھیں دوکا خولیا لالچ، ر تھو جون دوکاباٹ پر وش گرن
چاہنے ہوندھ تھیہ دوکاباٹ پر وش گرن پائیں (مُسْلِم - ۲۳۴)
موجا مادھی مساح گنے (ہاتھ فرلنے) ।

اسلام م یو ساجیلوپن ر سویڈھا چھ کی عسلے موجا مادھی
مساح کو انعمتی دیا کو چھ، ر یو کورا نبی دلخیل باٹ پرمادھیت
بھائیو چھ، امیر بین اومیڈیا لے بننے بھائیو چھ کی «میلے
نبی دلخیل لارڈ آف نو پگاری، ر دوی موجا مادھی مساح گردے دے خیکو
چھ» (بوقاری - ۲۰۵) ر موجیرا بین شوبا دلخیل لے بننے بھیو

«ک رات م رسول دلخیل سانگ یہ، ت م کے دے بھوکی کی راتیما
وہاں ٹھنڈے بھیو، ر دیسا پے شاہ بگرے آجتن بھیو، ت میلے اٹھتا
�اؤ موما وو جو کو پانی لیا، ر وہاں لے وو جو گرنے بھیو ر آف نو
دوی موجا مادھی مساح گرنے بھیو» (مُتھک کونڈلے - ۲۰۳،
۲۷۸) مساح کو شارت یو ہو دوی موجا لارڈ پवیتھا کو
اوستھا م لگا دیا کو ہوس، اردا ت وو جو گرے پاٹھی لگا دیا کو
ہوس، ر مساح کو تریکا یو ہو کی بیجا اکو دوی ہاتھ موجا کو
उپری بھاگ ماما فرلنے، تل بھاگ ماما ن فرلنے، گھر ماما بھائیو
vyktikو لاجی مساح کو سیداد اک دین ر اک راتی سامم ہوندھ،
ر یا تھیکو لاجی تین دین ر تین راتی سامم، یستو یا نا
جسما نمایا کس سر گرن پائیں، اردا ت چار رکھا کو نمایا دوڑ
رکھا پاٹھن پائیں، ر سیداد سکیا پاٹھی، ارثوا موجا فوکا لے
پاٹھی، ارثوا اپا پیتھا بھائیو پاٹھی مساح ر دھ بھاگ لالچ، اپیتھا

भएको व्यक्तिलाई मोजा फुकालेर अनिवार्य रूपमा स्नान गर्नु
पर्छ।

तोजु भँग गर्ने कुयाहरू ।

१ - दिसा पेशाबको ठाउँबाट निस्केको दिसा, पेशाब, हवा, मनी
(वीर्य), मजी, वदी, र रगत । २ - निन्दा ३ - उँटको मासु
खानाले ४ - बेहोश हुने र सम्भन्ने शक्ति न हुनाले ।

स्नान

पवित्रताको उदेश्यले सम्पूर्ण शरिरमा पानी हालनुलाई स्नान
भनिन्छ, र त्यो सही हुनको लागि पुरा शरिरमा पानी बहाउनु
कुल्ला गर्नु, र नाकमा पानि हाल्नु अनिवार्य छ, स्नान चाहिं पाँच
कारणले जरुरी हुन्छ ।

प्रथम - कामवासनाले उचालिएर निस्केको वीर्य, निन्दाको
अवस्थामा होस, अथवा जागिएको अवस्थामा, पुरुषबाट होस,
अथवा महिलाबाट, तर यदि बिना कामवासनाले वीर्य निस्केको
छ, भने स्नान गर्नु जरुरि छैन, जस्तो कि रोगको कारण अथवा
जाडाको कारण, त्यस्तै यदि सपना देखियो तर वीर्य अथवा
त्यस्को कुनै चिन्ह पाएन भने स्नान गर्नु जरुरि हुँदैन, तर यदि
वीर्य अथवा त्यस्को चिन्ह पाइएको छ, भने सपनामा देखेको कुरा
ध्यानमा नभएको पनि स्नान गर्नु जरुरी हुन्छ।

दोशो - सम्भोग, अर्थात पुरुषको गुप्तलिङ्ग महिलाको गुप्तलिङ्गमा
छिर्ने, वीर्य न निस्केको भएता पनि ।

तेशो - मासिक धर्म अथवा प्रसौत रगत बन्द हुने।

चौथो- मृत्यु, किन कि मुर्दालाई नुहाउनु जरुरि छ।

पाँचौ - नासतिक यदि मुस्लिम भयो भने नुहाउनु जरुरि हुन्छ ।

अपवित्र व्यक्तिको लागि बर्जित गरिएको कुराहरू ।

अपवित्र व्यक्तिहरुको लागि केही कुराहरु बर्जित गरिएको छ, त्यस मध्ये :

१ - नमाज ।

२ - तवाफ, अर्थात अल्लहको घर काबाको चारै तिर परिकमा गर्नु ।

३ - कुरआन छुने अथवा उठाउने, त्यस्तै ठुलो स्वरले अथवा धिमा स्वरले कन्ठगरेको कुरआन पढ्नु अथवा कुरआनमा हेरेर पढ्ने, इत्यादि ।

४ - मस्जिदमा बसने, तर मस्जिद पार गर्नमा कुनै हर्ज छैन, र यदि वोजु गरेर अपवित्रतालाई हलको गरेको छ भने मस्जिदमा बसन पनि पाउँछा ।

तयम्मुम ।

घरमा अथवा यात्रामा दुवै अवस्थामा तयम्मुम जायज छ, र तयम्मुम चाहिं वोजु अथवा स्नानको सट्टामा हुन्छ, यदि निम्न कारणहरु मध्ये कुनै कारण पाइएको छ भने :

१ - यदि पानी उप्लब्ध छैन, अथवा उप्लब्ध छ तर पवित्रताको लागि प्रयाप्त मात्रामा छैन भने सबभन्दा पहिला पानि खोजने प्रयास गर्ने, र फेरि पानि न पाए पछि तयम्मुम गर्ने, अथवा पानी नजिकै होस, तर त्यस्लाई प्राप्त गर्नमा ज्यानको अथवा मालको खतरा छ भने ।

२ - यदि पवित्र गर्न खोजेको अङ्गमा घाउ छ भने त्यस्लाई पानीले धोने, तर यदि पानीले धोनु हानिकारक छ भने त्यस माथि मसह गर्ने, अर्थात आफनो हात भिजाएर त्यस माथि

फेरने, तर यदि मसह पनि हानिकारक हुनसक्छ भने त्यस्को सट्टामा तयम्मुम गर्ने र बाँकि सबै अङ्गलाई धुने ।

३ - यदि मौसम अथवा पानी धेरै चिसो छ र पानि प्रयोग गर्नमा खतरा छ भने ।

४ - यदि पानी छ तर मात्र पिउनको लागि छ भने तयम्मुम गर्ने ।

तयम्मुमको तरिका यो हो कि मनमा नियत अर्थात इच्छा गर्ने, फेरि दुवै हत्केलीलाई एक चोटि माटोमा राख्ने, फेरि अनुहार माथि मसह गर्ने, फेरि बायाँ हातको भित्रि भागले दायाँ हातको उपरि भाग माथि मसह गर्ने, फेरि दायाँ हातको भित्रि भागले बायाँ हातको उपरि भाग माथि ।

जस्ते गर्दा बोजु भँग हुन्छ त्यसैले गर्दा तयम्मुम पनि भँग हुन्छ, र जस्ते पानी न पाएको कारण तयम्मुम गरेको छ भने नमाज भन्दा पहिला अथवा नमाजको समयमा पानीको उपलब्धिले पनि तयम्मुम भँग भइहाल्छ, तर यदि नमाज पढि सके पछि पानी उपलब्ध भयो भने नमाज सही हुन्छ, त्यस्लाई दोहरियाउनु जरुरि हुँदैन ।

मासिक धर्म र प्रसौति ।

मासिक धर्म र प्रसौतको समयमा नमाज पढनु अथवा बर्त बसनु जायज छैन, हजरत आइशाको हदिसमा छ कि रसुल ﷺले भन्नु भयो «मासिक शुरु भए पछि नमाज छाडि देउ, र मासिक समाप्त भए पछि रगत धोएर नमाज पढ» (मुत्तफकुन्जलैह - ३३१, ३३३) र छाडिएको नमाज कजा गर्नु पर्दैन अर्थात अर्को समयमा पढनु पर्दैन, तर बर्तको चाहिं कजा गर्नु पर्छ, त्यस्तै मासिक भएकि महिलालाई तवाफ गर्नु जायज छैन, र यस्तो

अवस्थामा श्रीमान र श्रीमतिको बीच समझोग पनि बर्जित गरिएको छ, तर समझोग बाहेक अरु तरिकाले माया गर्नु र मज्जा लिनु जायज छ, मासिकको समयमा कुरआन छुनु पनि जायज छैन। र रगत रुकनको साथै महिला पवित्र भइहाल्छ, तर स्नान गर्नु जरुरि हुन्छ, र त्यस पछि बर्जित गरिएको सबै कुराहरु पुर्ण जायज भइहाल्छ।

कुनै नमाजको समयमा नमाज पढ्ने भन्दा पहिला यदि मासिक अथवा प्रसौत शुरु भयो भने सही कुरो यो हो कि पवित्र भए पछि त्यो नमाज कजा गर्नु पर्छ, यदि कुनै महिला नमाजको समय सकिने भन्दा मात्र एक रकत बराबर पहिला पवित्र भएकि हो भने त्यो नमाज पढ्नु जरुरि हुन्छ, र त्यस्को साथ जम्मा गरिने नमाज पनि कजा गर्नु उचित छ, उदाहरण यस्तो हो कि यदि सुर्य अस्त हुने भन्दा एक रकत बराबर पहिला पवित्र भएकि हो भने असरको नमाज पढ्नु जरुरि हुन्छ र जोहरको नमाज कजा गर्नु उचित हुन्छ, र यदि आधि रात भन्दा पहिला पवित्र भएकि हो भने ईशाको नमाज पढ्नु जरुरि हुन्छ, र मगरिबको नमाज कजा गर्नु उचित हुन्छ।

أحكام الصلاة نماذج کو ویسی

नमाज ईस्लामको दोश्रो आधार हो, जुन् हरेक वयस्क, बुद्धिमान, र मुस्लिम प्रति अनिवार्य छ, र त्यस्को अनिवार्यताको बिरोधी काफिर छ भन्ने कुरामा समस्त मुस्लिम समुदायले सहमति जनाइएको छ, धिला सुस्तिका कारण पुर्ण रूपले नमाज छोडिदिएको व्यक्तिले पनि अधिक सहाबाको बिचारमा काफिर हुन्छ, प्रलोकको दिन सबभन्दा पहिला मानिसहरुले यसैको हिसाब किताब दिनेछ, अल्लाह तआलाले भन्नु भयो: ﴿إِنَّ الْمُصَلَّى كَانَتْ عَلَىٰ مُؤْمِنِينَ كَتَبَ لَهُمْ مَوْعِدًا فَلَا يَأْتُونَهُۚ﴾

١٠٣ مومین‌کو موقعاً نیز نیർہاریت سامयमा नमाज पढनु अनिवार्य छ। र ईब्ने उमर رض को हدیسमा छ कि नबी صلی اللہ علیہ وسلم भन्नु भयो «ईस्लामको बुन्याद पाँच कुराहरु माथि सखिएको छ, अल्लाह बाहेक कोही पुज्य छैन र मोहम्मद صلی اللہ علیہ وسلم अल्लाहको दुत हो भन्ने कुराको गवाही दिने, नमाज कायम गर्ने, जकात (दान)दिने, हज गर्ने, र ब्रत बसने»(मुत्तफकुन्तलैह - ८, १६) र जाविर बिन अब्दुल्लाह رض भन्नु भयो कि मैले रसुल صلی اللہ علیہ وسلم भन्दै सुनेको छु कि «कुनै व्यक्तिको बीच र शिर्क तथा कुफको बीच यदि कुनै अन्तर छ भने त्यो नामाज हो»(मुस्लिम - ८२)।

त्यस्तै नमाजमा धेरै ठुलठुला गुण र विशेषताहरु छन्, त्यस मध्ये अबुहोरैरह رض को हدیسमा छ कि रसुल صلی اللہ علیہ وسلم भन्नु भयो «जुन सुकै व्यक्तिले आफ्नो घरमा वोजु गरेर नमाजको लागि मस्जिद

तिर हिंडनु हुन्छ भने त्यस्को एक पाइलाले पाप झडिदिन्छ त अङ्काले दर्जा बुलन्द गरिदिन्छ»(मुस्लिम- ६६६) र अबुहोरैरह رض कै अर्को हदिसमा छ कि रसुल صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم भन्नु भयो «के म तिमीहरुलाई यस्तो कुरा तिर प्रदर्शित न गरौं जस्को कारण अल्लाहले पाप मेटिदिन्छ र दर्जा बुलन्द गरिदिन्छ» सबैले भन्नु भयो, किन न भन्ने हे अल्लाहको रसुल, त वहाँले भन्नु भयो «कष्ट हुँदा पनि वोजु पुरा गर्ने, र मस्जिद तिर अधिक कदम उठाउने, र एक नमाज पछि अर्को नमाजको प्रतिक्षा गर्ने, यही रेवात हो अर्थात सिमा सुरक्ष हो»(मुस्लिम-२५१) र अबुहोरैरह رض को अर्को हदिसमा छ कि रसुल صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم भन्नु भयो «जुन सुकै व्यक्तिले बिहान र साँझको समय मस्जिदमा जानु हुन्छ भने जब जब त्यो मस्जिदमा जानु हुन्छ तब तब अल्लाहले स्वर्गमा त्यस्को लागि एउटा ठाउँ तैयार गर्नु हुन्छ»(मुत्तफकुन्अलैह - ६६२, ६६९)।

नमाजको संबन्धमा महत्व पूर्ण कुराहरु निम्न अनुसार छः

१ - पुरुषहरुको लागि मस्जिदमा गएर सामुहिक रूपले नमाज पढनु अनिवार्य छ, हदिसमा छ कि रसुल صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ले भन्नु भयो «मैले यो ठानेको छु कि कसैलाई नमाज पढाउने आदेश दिउँ र म आफै गएर यस्तो व्यक्तिहरुको घरमा आगो लगाइदिउँ जुन् नमाजमा उपस्थित हुदैनन्» (मुत्तफकुन्अलैह - २४२, ६५१)।

२ - छिटै र शान्ति पूर्वक तरिकाले मस्जिद तिर लाग्ने ।

३ - मस्जिदमा प्रवेश गर्दा पहिला आफनो दायाँ खुद्दा भित्र राख्ने र सुन्नत अनुसार यो दुआ (प्रार्थणा) गर्ने **(اللهم افتح لي أبواب**

(رَحْمَتِكَ) हे अल्लाह! मेरो लागि तपाईं आफनो दयाको धोका खोलि देउ । (मुस्लिम - १६५२)

४ - बसनु भन्दा पहिला दुइ रकत तहियतुल मस्जिद अर्थात् मस्जिदको सलामी पढनु सुन्नत छ, अबुकतादा ~~खुँज~~ को हदिसमा छ कि रसुल ~~खुँज~~ ले भन्नु भयो «यदि तिमीहरु मध्ये कोही मस्जिदमा प्रवेश गर्दछौं भने बसनु भन्दा पहिला दुइ रकत नमाज पढोस» (मुत्तफकुन्जलैह - ४४४, ७१४)

५ - नमाजमा आफनो गुप्तलिङ्गलाई छोपनु अनिवार्य छ, पुरुषको गुप्तलिङ्ग नाइटो देखि घुँडा सम्म हुन्छ, र महिलालाई नमाजमा अनुहार बाहेक पुरा शरिर छोपनु पर्छ।

६ - कावाको दिषामा मुख गर्नु जरुरि छ, र यो नमाजको स्विकृतिको शर्त हो, यदि रोग अथवा अन्य कुनै बाध्यता छैन भने ।

७ - त्यस्तै समय मै नमाज पढनु अनिवार्य छ, समय भन्दा अधिनै पढेको नमाज सही हुँदैन, र समय भन्दा ढिलो गर्नु पनि बर्जित गरिएको छ ।

८ - नमाजको लागि छिटो जानु, र प्रथम पंक्तिमा बसने प्रयास गर्नु, र नमाजको प्रतिक्षा गर्नु पुण्यको ठुलो कार्य हो, अबुहोरैरह ~~खुँज~~ को हदिसमा छ कि रसुल ~~खुँज~~ ले भन्नु भयो «यदि मानिसहरुलाई थाहा भझालोस कि अजान र प्रथम पंक्तिमा के राखेको छ, भने त्यो प्राप्त गर्नको लागि यदि चिट्ठा हाल्नु पर्छ भने उनीहरुले चिट्ठा पनि हाल्ने गर्नन्, र यदि यो थाहा भझालोस कि नमाजको लागि छिटो जानमा के राखेको छ, भने त्यस्को लागि एकअर्का भन्दा अधि पुगने प्रयास गर्ने चार्झन्» (मुत्तफकुन्जलैह-६१५, ४३७)। र अबुहोरैरह कै अर्को हदिसमा छ कि रसुल ~~खुँज~~ ले भन्नु भयो

«तिमीहरु मध्ये कसैलाई जब सम्म नमाजले रोकि राखेको छ भने तब सम्म त्यो नमाज मै हुन्छ.....हदिस» (बोखारी र मुस्लिम - ६५९, ६४९)

नमाजको समय ।

- जोहर नमाजको समय सुर्य ढलिने देखि हरेक वस्तुको छाया त्यस बराबर हुने सम्म हो ।
- असर नमाजको समय हरेक वस्तुको छाया त्यस बराबर हुने देखि सुर्य अस्त हुने सम्म हो ।
- मरिब नमाजको समय सुर्य अस्त हुने देखि रातोपन समाप्त हुने सम्म हो ।
- एशा नमाजको समय रातोपन समाप्त हुने देखि आधि रात सम्म हो ।
- फजर नमाजको समय फजर उदय हुने देखि सुर्य उदय हुने सम्म हो ।

जुन ठाउँमा नमाज सठी हुँदैन ।

- १ - चिहान, रसुल ﷺ ले भन्नु भयो «शौचालय र चिहान बाहेक समस्त धरति नमाज पढ्नको ठाउँ हो» तर जनाजाको नमाज चाहिं चिहानमा पढ्नु जायज छ ।
- २ - कबरको दिशामा नमाज पढ्ने, अबु मिर्सद अलगनवी ﷺ ले भन्नु भयो कि मैले रसुल ﷺ लाई भन्दै सुनेको छु कि «कबरको दिशामा नमाज न पढ, र त्यस माथि न बस» (मुस्लिम - ९७३) ।
- ३ - उँटहरु बसने ठाउँमा र अन्य कुनै पनि अपवित्र ठाउँमा नमाज पढ्नु जायज छैन ।

नमाजको कैफियत ।

नमाजको लागि नियतको उपस्थिती अवश्यक छ, जस्तो अन्य हरेक उपासनामा पनि त्यस्को उपस्थिती अवश्यक हुन्छ, र नियत चाहिं मन्मा हुन्छ मुखले त्यो भन्नु पढैन, नमाजको कैफियत निम्न अनुसार छ ।

१ - आफ्नो सम्पुर्ण शरिरले काबाको दिशामा होनु, त्यस बाहेक अरु कुनै दिशामा न हुने र नत अरु कतै हेने ।

२ - फेरि तक्बिरतुल एहराम भन्ने (الله اکبر) अल्लाह धेरै महान छ, र तक्बिरको समय आफ्नो दुवै हात काँध अथवा कान सम्म उठाउने ।

३ - फेरि आफ्नो दायाँ हत्केलीलाई आफ्नो बायाँ हत्केलीको उपरि भागमा राखि छातिमा राख्ने ।

४ - फेरि दोआए इस्तिफताह पढने (الحمد لله حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه) प्रशंसा अल्लाहका लागि नै छन्, धेरै, पवित्र, र वढदो प्रशंसा । (मुस्लिम - ६००) अथवा यो दुआ पढने (سبحانك)

(اللهم وبحمدك، وتبارك اسمك، وتعالى جدك، ولا إله غيرك) हे अल्लाह! तपाईं पवित्र हुनु हुन्छ, सबै किसिमको प्रशंसाहरु मात्र तपाइकै लागि छन्, तपाइको नाम शुभ छ, तपाइ प्रतिभाशाली र उच्च हुनु हुन्छ, र तपाई बाहेक कोही पुज्य छैन् । (अबुदाऊद र तिर्मिजी - ७७५, २४२ र अलबानीले सही भनेको) अथवा यस बाहेक नमाज शुरु गर्नको दुआहरु मध्ये अन्य कुनै दुआ पढने, र उत्तम यो हो कि सधै एउटै दुआ न पढने बरु कहिले कुनै दुआ पढने त कहिले कुनै, किन भने यो विनम्रता र मनको उपस्थितीमा अधिक सहायता पुर्याउँछ ।

۵ - फेरि अल्लाहको शरण माँगदा यो भन्ने: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ﴾ हे अल्लाह! म धुत्कारिएको शैतानबाट तपाइको शरण चाहन्छु। ﴿أَرْجُو﴾

٦ - فَإِنْ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْأَنْعَنُ الرَّجِيمُ ﴿١﴾ بَنْنَةً، مَ شُرُّ� جَدْبُوشُ الْأَلْلَاهِ
نَامَبَاٰتُ جُونُ اَطْيَنْتُ دَيَاٰلُو رَ اَتِيَ كَپَالُو چَنُّ । ٢ سُرُّ
فَاتِهٰا پَدْنَهُ فَادِهٰا تَهْمَيْتُ ﴿٢﴾ الْأَنْعَنُ الرَّجِيمُ ﴿٣﴾ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ
إِيَّاكَ شَبَّهُ وَيَاكَ شَتَّيْمُ ﴿٤﴾ أَعْدَنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٥﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْهَتَ عَنْهُمْ غَيْرُ

سارا پرشنسا الفاتحة ﴿۷﴾ أَمِينَ الْمَنْصُوبِ عَلَيْهِ وَلَا الصَّالِحُونَ أَلْعَبُوا

अल्लाहका लागि हुन् जुन् सम्पूर्ण ब्रह्माण्डको पालन्कर्ता छन्, अत्यन्त दयालु अति कृपालु छन्, क्यामतको दिनको स्वामी हुन्, हामी तिमै उपासना गर्दछौं र तिमी सँग नै महत चाहन्छौं, हामीलाई सोभो बाटो देखाउ, उनीहरुको बाटो जस्लाई तिमीले पुरस्कृत गयौं, तिनीहरुको होइन जस्माथि तिम्रो कोध भयो, नत पथ भ्रष्टहरुको बाटो । हे अल्लाह मेरो प्रार्थना स्वीकार गर ।

७ - फेरि करआनबाट जति पढन सकनहुन्छ भने त्यति पढने ।

८ - फेरि आफनो दुवै हात काँधा सम्म उठाएर रोकुअमा जाने अर्थात् निहुर्ने र (اکبر) اللہ اکل्लाह धेरै महान् हो भन्ने । र रोकुअमा आफनो दुवै हत्केलीको औलाहरुलाई फुकाएर घुँडा माथि राखने र यो भन्ने (سبحان ربِي العظيم) पवित्र छ, मेरो महान् पालन्कर्ता । यो तीन चोटि भन्नु सुन्नत छ, तर अधिक भन्नु पनि जायज छ, र एक चोटिले पनि पुगि हाल्छ ।

९ - फेरि एमाम (नमाज पढाउने व्यक्ति) र मुन्फरिद (एकलै नमाज पढने व्यक्ति)ले (سَمِعَ اللَّهُ تَمَنَ حَمْدَهُ) अर्थात अल्लाहले सुन्न भयो जस्ते उस्को प्रशंसा गर्नु भयो भन्दै आफनो टाउको रुकुअबाट उठाउने, साथै आफनो दुवै हात काँधा सम्म उठाउने, मामुम अर्थात एमाम सँग नमाज पढने व्यक्ति (سَمِعَ اللَّهُ تَمَنَ حَمْدَهُ को सद्वामा) भन्ने हे हाम्रो पालन्कर्ता! प्रशंसा चाहिं तिमै लागि हो । र आफनो दायाँ हत्केली बायाँ हत्केलीको उपरि भागमा राखि छातिमा राख्ने ।

१० - उभिएको समयमा यो भन्ने **اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِنْ أَنْتَ مَوْلَى السَّمَاوَاتِ وَمِنْ أَنْتَ مَوْلَى الْأَرْضَ وَمِنْ شَيْءٍ بَعْدَ مَا تَرَى** लागि छन्, आकाश तथा धरतिको बराबर, र जुन् सुकै वस्तुहरु ती दुवैको बीचमा छन्, ती सबैको बराबर, र त्यस थोकको बराबर जुन यस पछि तपाईंले चाहनु हुन्छ ।

११ - फेरि पहिला सजदा गर्ने अर्थात माथा टेक्ने, सजदाको समय (الله اكبر) भन्ने, र आफनो सातौं अङ्गहरु माथि सजदा गर्ने, माथा नाक समेत, दुवै हत्केली, दुवै घुँडा, र खुट्टाको औलाहरुको शुरुको भाग, पाखुराहरुलाई बगलबाट हटाएर राख्ने, र खुट्टाको औलाहरुको शुरुको भागलाई काबाको दिषामा राख्ने, र सजदामा (سَبْحَانَ رَبِّيْ أَكْبَرْ) भन्ने, पवित्र छ, मेरो महान पालन्कर्ता । त्यो तीन चोटि भन्नु सुन्नत छ, तर अधिक भन्नु पनि जायज छ, र एक चोटिले पनि पुगि हाल्छ, सजदामा धेरै धेरै प्रार्थणा गर्नु उत्तम छ, किनकि सजदाको समय एउटा यस्तो समय हुन्छ, जब प्रार्थना स्वीकार हुन्छ ।

१२ - फेरि (الله اكبر) भन्दै सजदाबाट आफनो टाउको उठाउने, दुवै सजदाको बीच अफनो बायाँ पाइला माथि बसने,

ر دا�اں پاٹلہا ٹھاڈ را�نے، دا ياں هاتلارڈ دا ياں جائیکو
کیناراما ڈنڈاکو نجیک را�نے، ر بایاں هاتلارڈ بایاں جائیکو
کیناراما ڈنڈاکو نجیک را�نے، ر دوی هاتکو ڈلہارو
فُٹکا ار را�نے، ر بسیاکو سامیتما یو بنے : (رب اغفر، رب
(۱۷) فہم۔ ہے میرے پالنکرتا ! ملارڈ ماف گردئ ।

१३ - फेरि दोश्रो सजदा गर्ने, र यस्मा पनि पहिलो सजदा जस्तै गर्ने ।

۱۸ - فیر (الله اکبر) بندے دو شریو سجداباٹ ٹھنے، ر
راہرسیت ٹھینے ।

१५ - दोश्रो रकत पनि पहिलो रकत जस्तै पढने, पहिलोमा भनेको कुराहरु र गरिएको कार्यहरु नै दोश्रोमा पनि गर्ने, मात्र नमाज शुरु गर्नको दुआ न पढने र ﴿أَوْءِي إِلَّهُ مِنْ أَكْبَرِ﴾ ن भन्ने, दोश्रो रकतको दोश्रो सजदा पछि यस्तै बसने जस्तो कि दुवै सजदाको बीचमा बसेको, तर अन्तर चाहिँ के छ भने यहाँ बसदा आफनो दायाँ हातको औलाहरुले समाठी राखने, र बीचको औलालाई औंठा सँग गाँठने, र चोर औलाले संकेत दिने, र यस बैठकमा तशहुद पढने, र आफनो चोर औलालाई यो भन्दै हिलाउने اशहدَ أَنَّ إِلَهَ إِنَّمَا اللَّهُ وَآتَاهُ مَحَمْدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ م गवाही दिन्छु कि अल्लाह बाहेक कोही पुज्य छैन, र मोहम्मद ﷺ अल्लाहको सेवक र रसुल हुन्। र तशहुद भनेको यो हो «التحياتُ لِلَّهِ وَالصَّلواتُ وَالطَّيباتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ اشہدَ أَنَّ نَا مौखिक उपासनाहरु र जिउ र मालको माथ्यमले गरेको सबै उपासनाहरु मात्र

अल्लाहका लागि छन्, सलामती होस तपाईं माथि हे अल्लाहको नबी, र अल्लाहको दया तथा उन्नती पनि, सलामती हो हामी माथि तथा अल्लाहका असल भक्तहरु माथि, म गवाही दिन्छु कि अल्लाह बाहे कोही पनि पुजनीय छैन, र म गवाही दिन्छु कि मोहम्मद ﷺ अल्लाहको भक्त, दास, तथा रसुल हुनु हुन्छ। (बोखारी-द३१) फेरि यदि नमाज तीन रकतको छ, जस्तो कि मगरिब, अथवा चार रकतको छ, जस्तो कि जोहर, असर, र एशा भने (الله اکبر) भन्दै र दुवै हात काँधा सम्म उठाउँदै उभिने, र वाँकिको नमाज दोश्रो रकत जस्तै पढने, तर अन्तर के छ भने उभिएको समय मात्र सुरः फातेहा पढने, र अन्तिम रकत को दोश्रो सजदा पछि तशहुद, र ईब्राहिमी दरुद पढने

«التحياتُ لِلَّهِ
وَالصلواتُ وَالطيباتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنَّا إِنَّا
إِلَهٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً نَبِيُّهُ وَرَسُولُهُ الْمُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
مَؤْخِيكَ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

उपासनाहरु र जिउ र मालको माध्यमले गरेको सबै उपासनाहरु मात्र अल्लाहका लागि छन्, सलामती होस तपाईं माथि हे अल्लाहको नबी, र अल्लाहको दया तथा उन्नती पनि, सलामती होस हामी माथि तथा अल्लाहका असल भक्तहरु माथि, म गवाही दिन्छु कि अल्लाह बाहे कोही पनि पुजनीय छैन, र म गवाही दिन्छु कि मोहम्मद ﷺ अल्लाहको भक्त, दास, तथा रसुल हुनु हुन्छ। हे अल्लाह ! दया गर मोहम्मद ﷺ माथि, र वहाँको सन्तानहरु माथि, जस्तो कि तपाईंले दया गर्नु भयो ईब्राहिम, र

वहाँको सन्तानहरु माथि, निसन्देह तपाईं प्रशंसा योग्य तथा महान हुनु हुन्छ, हे अल्लाह! उन्ती प्रदान गर मोहम्मद ﷺ र वहाँको सन्तानहरुलाई जस्तो कि तपाइले उन्ती प्रदान गर्नु भयो ईब्राहीम र वहाँको सन्तानहरुलाई, निसन्देह तपाईं प्रशंसा योग्य र सर्वश्रेष्ठ हुनु हुन्छौं ।

त्यस पछि जे चाहेको हो त्यो दुआ गर्ने, अधिक दुआ गर्नु सुन्नत छ, र हदिसमा आएको यो दुआ गर्ने «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمُحْيَا وَالْمُمَاتِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ» हे अल्लाह ! म तपाइको शरण चाहन्छु चिहानको सजायबाट, र नर्कको सजायबाट, र जिवन र मृत्युको परिक्षाबाट, र दज्जालको परिक्षाबाट ।

१६ - फेरि आफ्नो दायाँ तर्फ यो भन्दै सलाम फेरने (اسلام) शान्ति र अल्लाहको दया होस तिमीहरु माथि, र बायाँ तर्फ पनि यस्तै गर्ने ।

१७ - जोहर, असर, मगरिब, र एशाको अन्तिम तशहुदमा सुन्नत यो हो कि आफ्नो दायाँ पाइला उठाइ राख्ने, र बायाँ पाइला दायाँ पिंडलीको तलबाट निकाल्ने, र धरतिमा बस्ने, र दुवै हात यस्तै राख्ने जस्तो कि प्रथम तशहुदमा राखेका थियाँ ।

नमाज समाप्त भएपछिको दुआ ।

«اسْتَغْفِرُ اللَّهَ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمَنْكَ مَنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكَتْ ذَا الْجَلَالُ وَالْإِكْرَامُ» म अल्लाहसित क्षमा माँगदछु, म अल्लाहसित क्षमा माँगदछु, म अल्लाहसित क्षमा माँगदछु, हे अल्लाह ! तपाईं सलाम हुनु हुन्छ, अर्थात शान्तिलाई मन पराउनु हुन्छ, र तपाईं शान्ति प्रदान गर्नु हुन्छ, हे महान

तथा प्रतिष्ठित अल्लाह ! तपाईं कल्यानकारी हुनु हुन्छ ।
(मुस्लिम - ५९१)

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ اَللَّهُ أَلْلَاهُ بَاهِكَ كَوْهِي پनि پुजनीय छैन, वहाँ एकलो हुनु हुन्छ, उस्को कोही पनि साखेदार छैन, उसैको लागि राज्य छ, तथा उसैको लागि सबै प्रकारका प्रशंसाहरु छन्, र सबै कुराहरु माथि उसैको अधिकार छ, हे अल्लाह ! जे सुकै पनि तपाईंले दिनु हुन्छ भने त्यस्लाई कोही पनि मनाही गर्न र छेक्न सक्दैन, र जे सुकै पनि तपाईंले मनाही गरिरिदिनु हुन्छ भने त्यस्लाई कोही पनि प्रदान गर्न सक्दैन, र धनी मान्छेलाई उस्को धनले तपाइको सजायबाट मुक्ति दिन सक्दैन ।

(मुत्तफकन्त्यलैह- ८४४, ५९३)

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ لَهُ النَّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ التَّنَاءُ الْحَسَنُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهُ الْكَافِرُونَ »
अल्लाह बाहेक कोही पनि पुजनीय छैन, वहाँ एकलो हुनु हुन्छ, उस्को कोही पनि साखेदार छैन, उसैको लागि राज्य छ, तथा उसैको लागि सबै प्रकारको प्रशंसाहरु छन्, र सबै कुराहरु माथि उसैको कधिकार छ, अल्लाहको मद्दत बिना कुनै प्रकारको शक्ति र क्षमता हुँदैन, अल्लाह बाहेक कोही पनि साँचो पुजनीय छैन, वहाँ बाहेक हामी अरु कसैको उपासना गर्दैनौं, सबै प्रकारको नेमत, प्रतिष्ठा, र प्रशंसा उसैको लागि हो, अल्लाह बाहेक कोही पनि साँचो

पुजनीय छैन, हामीले वास्तविक रूपमा उसैको उपासना गर्दछौं, यथापि नास्तिकहरूलाई नराम्रो किन न लागोस। (मुस्लिम-५९४) त्यस पछि तैतीस चोटि(سَبْحَانَ اللَّهِ تَعَالَى) अल्लाह पवित्र छ, तैतीस चोटि (الْحَمْدُ لِلَّهِ تَعَالَى) सबै प्रकारको प्रशंसा अल्लाहकै लागि छन्, र तैतीस चोटि (الْأَكْبَرُ) अल्लाह महान छ भन्ने, र सय पुरा गर्नका लागि यो भन्ने ﴿اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِنَّمَا يُنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ अल्लाह बाहेक कोही पनि पुजनीय छैन, वहाँ एकलो हुनु हुन्छ, उस्को कोही पनि साझेदार छैन, उसैको लागि राज्य छ, तथा उसैको लागि सबै प्रकारको प्रशंसाहरु छन्, र सबै कुराहरु माथि उसैको कधिकार छ।

फेरि आयतुल कुर्सी, कुलहो वल्लाहो अहद, र कुल अउजो बेरब्बन्नास हरेक नमाज पछि पढ्ने, र फजर र मगरिब नमाजमा यी तीनौ सुरःलाई तीन तीन चोटि दोहरियाउनु उचित छ।

नमाजमा मस्बुक भएको बाटे।

मसबुक भनेको त्यो व्यक्ति हो जस्को एक रकत अथवा त्यस भन्दा अधिक नमाज एमाम सँग छुटिएको हो, र यसो भए एमाम सँग जति नमाज पाइएको छैन भने एमामले दोश्रो सलाम फेरिसके पछि त्यस्लाई पुरा गर्नु पर्छ, र उस्को नमाज उसै रकतबाट शुरू हुन्छ जुन रकतमा त्यो एमामलाई पाइएको छ, र एमाम सँग यदि रोकुअ पाइयो भने पुरा रकत पाइयो, र यदि रोकुअ पाइएन भने पुरा रकत छुटियो।

मसबुक भएको व्यक्तिको लागि उचित यो हो कि मस्जिदमा प्रवेश हुने बित्तीकै मानिसहरु जुन अवस्थामा छन् त्यही

अवस्थामा उनीहरु सँग जुडिहाल्ने, यथापि उनीहरु उभिएको होस, अथवा रोकुअमा होस, अथवा सजदामा होस, अथवा अरु कुनै अवस्थामा, तर अर्को रक्तका लागि उभिने सम्म प्रतिक्षा गर्नु उचित छैन, र उभिएर तक्खिरतुल एहराम भन्नु पर्दै, तर रोग अथवा अरु कुनै कारणले उभिन नसकिने व्यक्तिहरुको लागि अनिवार्य छैन ।

नमाज भँग गर्ने कुराहरु ।

- १ - जानी जानी कुराकानि गर्ने, थोरै किन नहोस।
- २ - काबाको दिषा छोडेर अर्को दिशामा पुर्ण शरिरलाई फरकाउनु ।
- ३ - बोजु भँग गर्ने कारणहरु मध्ये कुनै कारण भएमा ।
- ४ - आवश्यक्ता न भएको कार्यहरु लगातार जारि राख्ने ।
- ५ - हाँसने, थोडै किन नहोस ।
- ६ - जानी जानी नमाजमा रोकुअ, अथवा सजदा, अथवा क्याम, अथवा कोऊद थप गरिने ।
- ७ - जानी जानी नमाजको विधिमा एमाम भन्दा अगाडि जाने ।

नमाजको वाजेबात (अनिवार्य कुराहरु) ।

- १ - तक्खिरतुल एहराम बाहेक नमाजमा भनेको सबै तक्खिर ।
- २ - रोकुअमा एक चोटि (سبحان ربِي العظيم) भन्ने।
- ३ - एकलो नमाज पढ्दा अथवा सामुहिक नमाजमा एमामको लागि यो अनिवार्य छ कि रोकुअबाट उठिने समय (سمع الله لمن من حمده) भन्ने ।
- ४ - रोकुअबाट उठिसके पछि (ربنا وَلَكَ الْحَمْدُ) भन्ने ।
- ५ - सजदामा एक चोटि (سبحان ربِي الأعلى) भन्ने ।

६ - दुवै सजदाको बीचमा (رب اغفر لى) भन्ने ।

७ - प्रथम तशहुद ।

८ - प्रथम तशहुदको लागि बसने ।

नमाजको स्तम्भहरू ।

१ - फर्ज अर्थात् अनिवार्य नमाजमा उभिने, यदि शक्ति छ, भने, र नफिल नमाजमा उभिनु अनिवार्य छैन, तर बसेर पढेको नमाजमा उभिएर पढेको नमाज भन्दा आधा पुण्य पाइन्छ ।

२ - तक्बिरतुल एहराम ।

३ - हरेक रकतमा सुरःफातेहा पढने ।

४ - हरेक रकतमा रोकुअ गर्ने ।

५ - रोकुअ पछि सिधा खडा हुने ।

६ - हरेक रकतमा दुइ चोटि सातौं अँगहरूले सजदा गर्ने ।

७ - दुवै सजदाको बीचमा बसने ।

८ - उल्लेख सबै कार्यहरु शान्ति पुर्वक तरिकाले गर्ने ।

९ - अन्तिम तशहुद ।

१० - अन्तिम तशहुदमा बसने ।

११ - नबी ﷺ माथि दरुद पठाउने ।

१२ - सलाम फेरने ।

१३ - हरेक स्तम्भलाई अ-आफनो पालो र समयमा गर्ने ।

नमाजमा सहु अर्थात् भूलचूक ।

सहु भनेको विसर्नु हो, यदि आफनो नमाजमा केही विसर्नु भएछ, जस्तो नमाजमा केही थप गरेको, अथवा घटाइएको, अथवा घटथप मध्ये सन्देह भएको छ, भने त्यस्का लागि सजदा सहु गर्नु पर्छ ।

यदि नमाजमा बिसेर केही थप गर्नु भएछ, जस्तो कि केयाम (उभिनु) रोकुअ, कोउद (बैठक) र यस्तै अरु केही थप गर्नु भएछ भने सलाम फेरे पछि दुइ सजदा गर्नु पर्छ । त्यस्तै बिसेर यदि नमाजमा केही घटाउनु भएछ जस्तो कि नमाजको कार्यहरु मध्ये कुनै कार्य अथवा भन्ने कुराहरु मध्ये केही छोडिएको छ, जो कि नमाजको स्तम्भहरु मध्ये छ र अर्को रकतको लागि कुरआन पढन शुरु गर्ने भन्दा पहिला याद आयो भने त्यो रकत छोडेर पहिला त्यो स्तम्भ अदा गर्नु पर्छ र त्यस पछि बाँकि नमाज पुरा गर्ने, र अन्तिममा सजदा सहु गर्ने, तर यदि अर्को रकतको लागि कुरआन पढन शुरु गरे पछि याद आयो भने जुन रकतमा त्यो स्तम्भ छुटिएको छ त्यो रकत भँग भइहाल्छ र त्यस पछिको रकत त्यस्को सट्टामा हुन्छ ।

र यदि छोडिएको स्तम्भ बारे सलाम फेरे पछि थाहा भयो र अझै लामो समय बितेको छैन भने एक रकत नमाज पढने र सजदा सहु गर्ने, र यदि लामो समय बितिसकेछ अथवा वोजु भँग भइसकेको छ भने नमाज दोहरियाउनु पर्छ । र यदि कुनै वाजिब अर्थात अनिवार्य बिधिलाई बिसेको छ जस्तो कि प्रथम तशुदको बैठक, अथवा नमाजको अनिवार्य कार्यहरु मध्ये यस्तै अरु कुनै कार्य बिसेको छ भने सलाम फेरने भन्दा पहिला दुइ चोटि सजदा सहु गर्ने ।

तर सन्देहको अवस्थामा, यदि रकतको गिणितमा सन्देह भएको छ जस्तो कि यो सन्देह भयो कि दुइ रकत नमाज पढेको कि तीन रकत भने कमको हिसाबले नमाज पुरा गर्ने, किनकि कमको बारेमा कुनै सन्देह छैन, र सलाम फेरने भन्दा पहिला सजदा सहु गर्ने, र यदि कुनै स्तम्भ छुटेको बारे सन्देह भयो भने नमाज यस्तो पढनु पर्छ जस्तो कि वासतवमा त्यो स्तम्भ छुटिएको हो,

तसर्थ त्यो अदा गर्ने र फेरि त्यस पछिको कार्य गर्ने, र सलाम फेरने भन्दा पहिला सजदा सहु गर्ने । र यदि सन्देह भएको कुराहरु मध्ये कुनै कुरा प्रति अधिक विश्वास छ भने त्यही अनुसार काम गर्ने र सजदा सहु गर्ने ।

सुन्नत नमाजहरू ।

हरेक मुस्लिम पुरुष र महिलालाई चाहियो कि यात्रामा न भएको अवस्थामा सँधै बारह १२ रकत नमाज पढ्ने प्रयास गरोस, जोहर भन्दा पहिला चार रकत, र त्यस पछि दुइ रकत, मगरिब पछि दुइ रकत, एशा पछि दुइ रकत, र फजर भन्दा पहिला दुइ रकत, उम्मे हविबाले भन्नु भयो कि मैले रसुल ﷺ भन्दै सुनेको छु कि «जुन सुकै मुस्लिमले अल्लाहको लागि प्रत्यक दिन अनिवार्य नमाजहरु बाहेक बारह रकत नफिल नमाज पढ्नु हुन्छ भने त्यस्को लागि अल्लाहले स्वर्गमा घर बनाउँछ,» (मुस्लिम - ७२८)। नफिल नमाज र खास गरि सुन्नत नमाज घर मै पढ्नु उत्तम छ, जाविर बिन अब्दुल्लाह ﷺ को हदिस हो कि रसुल ﷺ भन्नु भयो «तिमीहरु मध्ये यदि कसैको नमाज मस्जिदमा पुरा भइसक्यो भने त्यो आफनो घरमा पनि नमाज पढोस, किनकि घरको नमाजमा अल्लाहले धेरै लाभ राखेको छ»(मुस्लिम - ७७८)

बोखारि र मुस्लिममा जैद बिन साबित ﷺ बाट रसुल ﷺ को यो हदिस उल्लेख छ कि «.... अनिवार्य नमाजहरु बाहेक अरु नमाज घरमा पढ्नु उत्तम छ» (मुत्तफकुन्जलैह - ६११३, ७८१)

वित्रको नमाज ।

वित्रको नमाज पढनु सुन्नत हो, सुन्नते मोअक्कदा, र त्यस्को समय चाहिं एशा नमाज पछि देखि फजर उदय हुने सम्म हुन्छ, तर उत्तम समय रातिको अन्तिम भाग हो, यदि त्यो समयमा उठिने आत्मविश्वास छ भने, र यो यस्तो सुन्नत हो जस्लाई रसुल ﷺ कहीले छोडनु भएन, बरु घरमा र यात्रामा सँधै पढने गर्नु हुन्थ्यो, र कम्तीमा एक रकत नमाज पढनु पर्छ, रसुल ﷺ रातिमा र्यारह ۹۹ रकत नमाज पढने गर्थे, जस्तो कि हजरत आएशाको हदिसमा छ «रसुल ﷺ रातिमा र्यारह ۹۹ रकत नमाज पढने गर्थे, त्यस मध्ये एक रकत वित्र हुन्थ्यो....» (मुस्लिम - ۷۳۶) र रातिको नमाज दुइ दुइ रकत हुन्छ, ईब्ने उमर ﷺ को हदिसमा छ कि कसैले रसुल ﷺ सित रातिको नमाज बारे सोध्नु भयो त रसुल ﷺ कहीले भन्नु भयो «रातिको नमाज दुइ दुइ रकत हो, यदि तिमीहरु मध्ये कसैलाई बिहान भइहाल्ने डर लागयो भने एक रकत नमाज पढिहाल्ने किनभने त्यो एक रकत नमाज सम्पूर्ण नमाजलाई वित्र बनाइदिन्छ» (मुस्लिम - ۷۴۹) ।

वित्रको नमाजमा रोकुअ पछि कहिले दुआए कोनुत पढनु राम्रो छ, किनकि हसन बिनअली ﷺ को हदिसमा छ कि रसुल ﷺ कहीले वहाँलाई वित्रको दुआ सिखाउनु भयो, तर सँधै न पढने, किनकि जति व्यक्तिहरूले नबी ﷺ को नमाजको कैफियत व्यान गर्नु भएकोछ उनीहरु मध्ये अधिक व्यक्तिहरूले कोनुतको चर्चा गर्नु भए छैन । त्यस्तै जस्को रातिको नमाज छुटेको हो भने दिनमा जोडा जोडा कजा गर्नु उत्तम छ, जस्तो कि दुइ रकत, अथवा

चार रकत, अथवा छ रकत, अथवा आठ रकत, अथवा दस रकत, अथवा बारह रकत, किनकि नबी ﷺ ले यस्तै गर्नु भएछ ।
फजरको दुई रकत ।

रसुल ﷺ ले जुन् सुन्नतहरूलाई सँधै पढनु हुन्थ्यो र कहिले न छोडने गर्नु हुन्थ्यो त्यस मध्ये फजरको दुइ रकत सुन्नत पनि हो, हजरत आएशाको हदिस छ कि «नबी ﷺ फजरको दुइ रकत सुन्नत बाहेक अरु कुनै नफिल नमाजको पालन त्यति गर्नु हुन्थिएन» (मुत्तफकुन्यलैह - ۱۹۶۳, ۷۲۴) र यस कारणले पनि कि नबी ﷺ ले ती दुवै रकतको बारेमा भन्नु भएछ «ती दुइ रकत मेरो लागि समस्त संसार भन्दा अधिक प्रिय छ» (मुस्लिम- ۷۲۵)

पहिलो रकतमा सुर: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) र दोश्रो रकतमा सुर: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) पढनु सुन्नत हो, र कहिले पहिलो रकतमा यो आयत पढने ۱۳۶ ﴿فُلُوا مَأْمَنًا بِإِلَهِ وَمَا أُنِيرَ إِلَيْنَا ...﴾ البقرة: ۱۳۶ र दोश्रो रकतमा ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةِ سَلَامٍ يَتَسَبَّبُونَ وَيَنْتَكُرُونَ...﴾ آل اہل الکتب: ۶۴, عمران: ۶۴, साथै सुन्नत यो हो कि ती दुइ रकतलाई बिसतार पुर्वक न पढने बरु हलका पढने, किन भने नबी ﷺ ले यस्तै पढेको छ, र जस्ते फजर नमाज भन्दा अघि ती दुइ रकत पढन पाएन भने नमाज समाप्त भए पछि त्यस्लाई कजा गर्न पाइन्छ, तर उत्तम यो हो कि सुर्य उदय भएर एक हात बराबर माथि आइ पुगे देखि सुर्य ढलने समयमा नमाज निषेध गरेको बेला सम्म कजा गरिहाल्ले ।

चाशतको नमाज ।

यो अव्वाबीन अर्थात् क्षमा चाहनेवालोहरुको नमाज हो, र यो सुन्नते मोअक्कदा हो, धेरै हदिसहरु द्वारा यस माथि प्रेरित गरेको छ, अबुजर ~~ख़~~ को हदिसमा छ कि रसुल ~~ख़~~ले भन्नु भयो :

«प्रत्यक विहान तिमीहरुको हरेक जोड माथि एउटा सदका अर्थात् दान अनिवार्य हुन्छ, र प्रत्यक तस्बीह सदका छन्, प्रत्यक तहमीद सकदा छन्, प्रत्यक तहलील सदका छन्, प्रत्यक तक्बीर सदका छन्, सुकर्मको हुकुम दिनु सदका छन्, र दुष्कर्मबाट रोकनु सदका छन्, र चाशतको नमाज ती सबै तर्फबाट प्रथाप्त छन्» (मुस्लिम - ७२०) अबुहोरैरह ~~ख़~~ले भन्नु भयो कि «मेरो मित्र मोहम्मद ~~ख़~~ले मलाई तीन कुराको वसियत गर्नु भएकोछ कि मृत्यु सम्म त्यस्लाई न छोड्नु, प्रत्यक महिनामा तीन दिन वर्त बस्ने, र चाशतको नमाज पढ्ने, र सुतने भन्दा पहिला वित्रको नमाज पढ्ने» (मुत्तफकुन्डलैह - ११७८, ७२१)

त्यस्को उत्तम समय दिन चढेको र कडा घाम लागेको समय हो, र सुर्य ढलनका साथै त्यस्को समय समाप्त भइहाल्छ, कम्तिमा दुइ रकत पढ्नु पर्छ, तर अधिकको कुनै सिमा छैन।

नमाज निषेध गरिएको समय ।

यहाँ केही यस्तो समय दिएको छ जुन समयमा नमाज पढ्नु जायज छैन, र त्यो यस प्रकार छन् :

१ - फजर नमाज देखि सुर्य उदय भएर एक हात बराबर माथि आइ पुगे सम्म ।

२ - दिउँसो आकाशको ठिक बीचमा सुर्य भएको समय, जुन समय छाया चाहिं कुनै दिषामा हुँदैन, यहाँ सम्म कि सुर्य पक्षिममा ढलि हालोस ।

३ - असर नमाज देखि सुर्य अस्त हुने सम्म ।

मनाही गरिएको समयमा केही नमाजहरु जायज छन् जस्तो कि कुनै खास कारणले पढनु पर्ने नमाजहरु जस्तो कि तहियतुल मस्जिद, जनाजाको नमाज, ग्रहनको नमाज, तवाफको दुइ रकत, र वोजुको दुइ रकत, इत्यादि । र त्यस्तै छुटिएको नमाज कजा गर्नु पनि जायज छ, किनकि रसुल ﷺले भन्नु भयो «जस्ले नमाज बिर्सनु भयो अथवा सुतनु भयो भने उस्को प्राप्तिचत चाहिं यस्तो हुन्छ कि ध्यानमा आउने बित्तिकै त्यस्लाई पढनु पर्छ» (मुत्तफकुन्डलैह- ५९७, ६८४) त्यस्तै फजरको सुन्नत कजा गर्नु जायज छ, र जोहरको सुन्नत यदि आफ्नो समयमा पढन सकेको छैन भने असर नमाज पछि कजा गर्नु जायज छ ।